

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titvlvs XIX. De Divortiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](#)

roentum remitti potest. quod autem contra rationem juris liberi ad accusandos parentes & vicinos in Causis matrimonialibus vel etiam ad testificandum admittantur, ratio est, quod hæc accusatio in favorem accusatorum introducta sit, non in odium. Forma accusationis hæc est, ut ad facilitatem veritatis indagationem, nec ab absente, nec inscriptis fiat, sed à personaliter constituto & comparente in judicio cap. 2. b.t. in reliquis convenienter cum aliis judiciis, hæc solâ differentiâ observata, quod sententia injusta nunquam transeat in rem iudicatam, justa autem per appellationem non suspendatur, idque propter religionem sacramentis in dissolubilitatem matrimonii.

TITVLVS XIX.

De

Divortiis.

QUÆRES 1. Quid sit divortium & quoniamplex? Res pond. Divortium est matrimonii validè contracti separatio auctoritate judicis facta ; estque duplex una quoad vinculum, altera quoad cohabitacionem sive thorum & mensulantum ; quoad vinculum sit divortium, quando matrimonium quoad substantiam & in perpetuum dissolvitur. quoad cohabitationem autem, quando salvo matrimonii vinculo, conjuges ex causa legitimâ separantur. Divortium quoad vinculum tribus casibus conceditur. Primò, quando matrimonium est & declaratur nullum. Secundò, quando

unus

unus Conjugum matrimonio nondum consummato ingreditur Religionem. Tertiò, quando unus infidelium ad fidem convertitur, altero in infidelitate manente, cui sine periculo perversiois cohabitare non possit, cap. 8. h.t. extra hos casus matrimonium non nisi solâ morte alterutrius conjugum dissolvitur. Trid. sess. 24. c. 5. § 7. de reforma matr. Non obstant verba Christi Matth. 19. quicunque dimiserit uxorem suam nisi ex causa fornicationis, & aliam duxerit nesciatur, quibus verbis etiam ipsa formicatio videretur causa sufficiens matrimonium dissolvendi; non inquam obstant, quia exceptio nisi ob fornicationem referenda est ad verba antecedentia, scilicet uxoris dimissionem non ad sequentia, qualiter explicat S. Paulus I. Corinth. 7. & sic sensus est, quod propter fornicationem ab uxore commissam possit uxor dimitti, sed non hac dimissa alia duci.

QUÆRES 2. Quandò conjuges quoad thorum & mensam divortiari possint? Respond. Divortium quoad thorum & mensam fieri potest, si adsit causa legitima. causa talis est delictum conjugum, quod est quadruplex: 1. Fornicatio carnis, c. 3. & 4. h.t. Si fiat uno conjugum innocentemente & invito, si enim altero consentiente fiat, aut uterque fornicetur, non divortium conceditur, cum sic delicta mutua compensatione tollantur cap. 4. h.t. nomine autem fornicationis hic intelligitur quivis concubitus seu copula cum altero habita, qua fornicantes una caro efficiuntur, unde in aliis delictis, in quibus non reperitur hæc unitas carnis, ut sunt oscula tactus vel copula attentata, ratio sufficiens facienda separationis non invenitur, ut pul-

Gg

chrè

chrè tradit Sancb. lib. 10. disp. 4. intelligendum h
est, nisi injuria parti nocenti ab innocentē cond
netur; quod sit vel expressè per verba, vel tac
ipso factō, si nimirum innocens cum nocente cop
lam habeat, cum hoc factō declaret, se à jure suo di
sistere, & Conjugem in antiquam amicitiam re
movere. 2. Fornicatio spiritualis, sive apostasia
fidei, si nimirum sine periculo perversiōnis apostol
tæ cohabitari nequeat. Animæ enim securitas obli
gationi cohabitationis prævalere debet. 3. Indo
ctio ad peccatum mortale, ex ratione modò didi
4. Sævities, nisi vir præstet sufficientem cautio
nem securitatis; quod si de securitate dubitetur
mulier in loco terrī usque ad litis decisionem custo
dienda erit. c. 3. § 13. de restit. spol.

TITULUS XX.

De.

Donationibus inter virum & uxori
rem & dote post divortium
restituendā.

QUÆRES I. Quid sit dos, & quotuplex? Re
spond. Dose est pecunia vel alia res pretio affi
bilis, quam uxor viro pro sustinendis matrimoniis oneri
bus affert. Alia est profectitia, quæ à patre uxoris pro
fiscitur, alia adventitia, quæ aliunde advenit; alia
est affimata, quæ consistit vel in parata pecuniâ, ut
in alia re mobili certo pretio taxata; cuius usus in
consum